

De wegwaai- stinkwindmachine

Andere boeken in deze reeks

Leon en Mikki. Het Eindeloze sprookjesboek

Josien de Graaf
Leon en Mikki. Onderwaterhelden
© 2023 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagontwerp: Clavis Studio
Illustraties: Johan Klungel
Trefw.: vriendschap, avontuur, onderwaterwereld, plasticsoep, milieu
NUR 282
ISBN 978 90 448 5031 4
D/2023/4124/213
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Wanneer Leon Mikki ziet aankomen, duikt hij weg. Hij wil niet dat Mikki hem ziet. Niet na wat er vandaag op school gebeurde. Waarom had hij het niet voor zijn beste vriend opgenomen? vraagt hij zich af. Voorzichtig gluurt hij over het muurtje waar hij achter is gekropen.

Mikki schopt tegen een steentje en kijkt boos en verdrietig tegelijk. Zijn handen heeft hij in zijn broekzakken gestoken en Leon hoort hoe Mikki zijn neus ophaalt. Hij heeft niet in de gaten dat Leon naar hem gluurt.

‘Ik ben laf. Erg laf. Te laf. Veel te laf,’ mompelt Leon. Hij krabbelt een beetje overeind en aarzelt even. Zal hij sorry gaan zeggen? Ze hebben wel vaker ruzie, maar dit keer is het erger. Misschien wil Mikki mijn vriend niet meer zijn, denkt Leon. Dat zou het allerergste zijn van de hele wereld.

‘Ik zie je wel, Leeuw,’ zegt Mikki. ‘Je haar steekt erboven uit.’

Leon komt nu helemaal overeind en slaat wat takjes van zijn kleren af. Stom dat hij niet in de gaten had dat zijn rode krullen boven het muurtje uitstaken.

‘Echt een slechte verstopplek,’ zegt Mikki.

‘Erg slecht,’ geeft Leon toe.

‘Te slecht. Veel te slecht,’ vult Mikki aan. Hij lacht er gelukkig bij.

‘Sorry, Muis,’ zegt Leon. Hij durft Mikki niet aan te kijken.

‘Ik versta je niet, Leeuw. Wat zeg je?’

‘Sorry, Muis,’ zegt Leon iets harder.

‘Wat? Je moet echt harder praten, Leon.’

‘SORRY, MUIS!’ schreeuwt Leon nu.

Mikki haalt zijn handen uit zijn broekzakken en steekt ze vragend in de lucht. ‘Sorry, Muis? Sorry voor wat? Denk jij net als iedereen uit de klas dat het grappig was? Lachte je daarom zo hard?’

Leon wil zijn mond opendoen om te antwoorden, maar Mikki praat gewoon door.

‘Ik liet geen stinkwind. Het was gemeen. Iedereen kneep zijn neus dicht en wapperde met zijn handen. En ze wezen naar mij. Jij ook, Leon. Erg gemeen. Te gemeen. Veel te gemeen. Beste vrienden lachen elkaar niet uit. Nooit.’

Leon bijt op zijn lip. Het was tijdens het speelkwartier gebeurd. Ze hadden octopustikkertje gespeeld met de hele klas. Een iemand was de octopus en die moest proberen vissen te vangen. Als je getikt werd door de octopus, veranderde je in een tentakel en moest je de octopus helpen met vissen, net zolang tot er eentje overbleef. Diegene werd dan de volgende octopus. Mikki was de snelste van de hele klas en was als laatste overgebleven. Hij had een gekke sprong van blijdschap gemaakt en gezegd dat hij koning Octopus was. En toen had iemand geroepen dat Mikki een stinkwind had gelaten toen hij in de lucht sprong. Iedereen had scheetgeluiden gemaakt en naar Mikki gewezen.

Leon bijt op zijn lip. Mikki heeft gelijk. Hij had het voor hem op moeten nemen, maar hij had er niets van gezegd. Dat durfde hij niet. Hij haalt diep adem en zegt dan: ‘Sorry, Mikki. Ik ben een schijtlaars.’

Mikki staart Leon aan en dan begint hij te lachen. ‘Precies,’ zegt

hij. ‘Een schijtlaars. Dat ben je.’ Hij geeft Leon een stomp tegen zijn schouder en rent ervandoor. ‘Wie het eerst bij mijn huis is.’

Leon zet het ook op een rennen. Mikki heeft lange benen en is heel erg snel, dus weet Leon al wie deze wedstrijd gaat winnen. Maar dat kan hem niks schelen, want hij is veel te blij dat Mikki niet meer boos is.

Hijgend komt Leon bij het huis van Mikki aan.

Mikki staat al met een grote grijns op hem te wachten. ‘Ik heb een idee,’ zegt hij.

Leon staat na te hijgen van het harde rennen. ‘Wat dan?’

‘Een uitvinding,’ zegt Mikki.

Leon heeft geen idee waar hij het over heeft. Maar Mikki pakt hem bij zijn arm en trekt hem over het tuinpadje mee.

‘We zijn even bezig in de schuur,’ roept Mikki naar zijn moeder. Ze steekt haar duim in de lucht.

In de schuur is het een enorme troep. Er ligt gereedschap op de grond, een fiets zonder wielen, kistjes met ijzerwaren, lege verfblikken, een schots en scheef ladekastje, opgerolde touwen, een omgevallen blik met schroeven, roestige stoelen, een kunstkerstboom die zijn beste tijd gehad heeft, een stapel stoeptegels en een oude stofzuiger.

Mikki trekt een kastdeur open en springt net op tijd achteruit wanneer er van alles uit valt.

‘Wat zoek je?’ vraagt Leon nieuwsgierig.

‘We gaan een wegwaastinkwindmachine maken,’ zegt Mikki. ‘Iedereen die mij uitlachte, blazen we weg.’

‘Mij dus ook,’ zegt Leon. ‘Want ik moest ook lachen.’

Mikki draait zich naar hem om. ‘Ik heb jou nodig, want jij moet me helpen. En je bent mijn beste vriend.’

‘Klopt,’ zegt Leon. ‘Hoe gaan we zo’n wegwaastinkwindmachine maken?’

Mikki kijkt om zich heen. ‘Met de stofzuiger.’ Hij wijst naar de oude stofzuiger die naast de kast staat waar net van alles uit is gevallen. Met zijn voeten schuift hij de troep opzij en trekt de stofzuiger naar zich toe.

‘Doet ie het nog?’ vraagt Leon.

Mikki trekt aan de stekker die uit de achterkant steekt en haalt er een lang snoer uit. ‘Doe die maar in het stopcontact,’ zegt hij.

Leon doet wat Mikki zegt.

Als Mikki op de aan-en-uitknop drukt, begint de stofzuiger te werken. Ratelend slurpt hij wat schroefjes naar binnen, alsof hij honger heeft gekregen na al die tijd stilstaan. ‘Die doet ’t dus,’ zegt Mikki, en hij zet hem weer uit.

Leon grinnikt. ‘Eh ... ik dacht we een wegwaastinkwindmachine gingen maken. Dit is toch een stofzuiger en geen stofblazer?’

Mikki antwoordt niet meteen. Hij trekt de slang uit de stofzuiger en klikt hem aan de bovenkant vast. ‘Zo blaast ie,’ zegt hij, en hij drukt op de knop. Zand, stof en schroefjes worden weggeblazen. Leon en Mikki moeten ervan hoesten.

Snel zet Mikki de stofzuiger weer uit. ‘We hebben konijnenkeutels nodig. Om mee te schieten,’ zegt hij terwijl hij de schuur uit loopt. ‘Ik haal ze uit het hok van Punky.’ Punky is het reuzenkonijn dat in een groot hok in de tuin rondhuppelt. Omdat zijn haren heel lang zijn, kun je niet goed zien wat zijn voorkant en wat zijn achterkant is. Alleen als je hem roept, kom je erachter.

‘Hou Punky in de gaten,’ roept Mikki naar Leon, die achter hem aan is gelopen. Mikki duikt het konijnenhok in. Hij kruipt als een

slang naar de hoek, waar een bergje keutels ligt.

Leon houdt de deur goed in de gaten. Punky mag niet ontsnappen.

Met een handvol keutels kruipt Mikki het hok uit. Punky eet een stuk broccoli op en vindt het zo te zien prima dat de keutels worden meegenomen.

‘Wil je een dropje?’ vraagt Mikki. Hij steekt zijn hand met de konijnenkeutels uit naar Leon.

Leon lacht. ‘Dat is vies.’

‘Erg vies,’ geeft Mikki toe. ‘Te vies. Veel te vies.’ Hij loopt terug de schuur in en legt de handvol keutels in een leeg emmertje. Hij pakt een lange, brede plank en sleept die naar de stofzuiger. ‘Help eens mee, Leeuw.’

‘Wat ben je van plan, Muis?’ vraagt Leon.

‘Optillen aan die kant,’ zegt Mikki. ‘En op die stapel stenen leggen. Dan hebben we een helling.’

De plank is behoorlijk zwaar, maar het lukt Leon om hem op de stapel stoeptegels te leggen.

Mikki pakt de stofzuiger en trekt die omhoog, de plank op. Een beetje wiebelig staat het apparaat boven op de stapel stenen. ‘We gaan hem uitproberen, Leeuw,’ zegt hij. ‘Leg de keutels maar klaar.’

Leon pakt een paar keutels uit het emmertje en legt die voor de stofzuigermond.

Mikki pakt de slang beet en drukt op de aan-en-uitknop. ‘Duiken, Leeuw,’ roept hij.

Leon springt opzij zodat hij net niet geraakt wordt door de keutels die door de schuur vliegen.

‘Yes, Muis!’ roept hij. ‘De wegwaastinkwindmachine werkt goed.’

‘Erg goed,’ zegt Mikki tevreden, en hij drukt de machine uit.

‘Te goed. Veel te goed,’ zeggen ze tegelijk. Ze doen een rondedansje van blijdschap. Maar ineens begint er iets te grommen.

‘Wat is dat voor geluid?’ vraagt Leon.

‘Dat doet de wegwaaistinkwindmachine,’ zegt Mikki. ‘Hoe kan dat nou? Ik had hem uitgezet.’

Het geluid wordt harder. Ze zien hoe de slang van de stofzuiger wild heen en weer begint te zwiepen. Mikki probeert hem beet te pakken, maar het lijkt wel of de slang een eigen leven leidt.

De plank waarop de machine staat, glijdt met een klap van de stoeptegels af en de stofzuiger valt op de grond. De slang richt zich op en blaast alles wat er ligt overhoop.

‘Pas op!’ roept Mikki. ‘Hij valt ons aan!’

Leon rent de schuur uit, maar het blazende monster komt achter hem aan, gromt oorverdovend hard en blaast Leon met een zwieper de lucht in.

Mikki ziet hoe Leon steeds verder de lucht in vliegt. Na tien secondes is er alleen nog maar een klein puntje te zien.

Ineens is het stil. Doodstil. Alsof er niks gebeurd is. De wegwaaistinkwindmachine ligt ondersteboven op het grasveld. Mikki ontdekt dat de stekker uit het stopcontact getrokken is toen de machine te ver de tuin in ging.

Hij tuurt naar de wolken. Waar is Leon? Wat moet hij doen?

